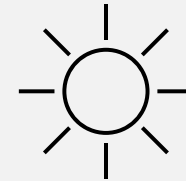

GRUPPE 8 INI010 – UKE 6

Sivert Fjeldstad Madsen

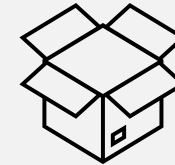
I DAG

- Beholdere og generiske klasser
- Klasseparameter/typeparameter
- Indre klasser
- Exceptions
- Oppgaver

BEHOLDERE

- Når vi koder bruker vi beholdere hele tiden
- Java har mange innebygde beholdertyper
 - Arrays, ArrayList, HashMap, PriorityQueue, HashSet, osv...
- Av og til kan det likevel hende vi ønsker å designe beholdere selv
 - Kan hende vi trenger spesiell funksjonalitet
- Veldig mange måter å lage beholdere på!

GENERISKE KLASSER

- Når vi designer en beholder i Java ønsker vi gjerne at den skal kunne holde på objekter av en hvilken som helst klasse
 - Upraktisk om beholderen vår f.eks bare kan holde på Strenger
- Vi må da bruke det som kalles en *generisk klasse*
 - Altså en klasse som tar inn en annen klasse som «parameter» til *klassen*
- Dette gir oss mulighet til å lage beholdere som kan ta i mot hvilken type objekt som helst

KLASSEPARAMETER/TYPEPARAMETER

- Oppgis i signaturen til klassen:
- `class Beholder<T> { }`
- T-en står for type, og må erstattes med en bestemt type når vi oppretter instanser av klassen:
- `Beholder<String> b = new Beholder<>();`
- Finnes andre vanlige plassholdere i tillegg til T
 - E – Element, K – Key, V – Value, N - Number
- Har vi vært borte i klasseparametere før?

INDRE KLASSER

- Når vi designer egne beholdertyper trenger vi ofte en egen type objekt for å holde på datapunktene vi legger inn i beholderen
- Siden disse objektene ikke skal brukes (eller synes) i noe annet enn beholderklassen vår, kan det være naturlig å opprette dem som en **indre klasse**


```
class YtreKlasse {  
    public YtreKlasse() { ... }  
    protected class IndreKlasse {  
        protected IndreKlasse() { ... }  
    }  
}
```

EXCEPTIONS

- Når vi designer beholdere er det naturlig å kunne gi gode feilmeldinger til den som benytter seg av dem
- Java sine egne feilmeldinger kan være misvisende og forvirrende dersom man ikke vet hvordan beholderen fungerer
- En egen exception lages som en klasse, som aller *helst* arver fra en av Java sine innebygde exception-klasser
 - F.eks **Exception** eller **RuntimeException**
- Konstruktøren bør ta inn relevant informasjon om feilen som har skjedd, og lager en feilmeldingsstreng som sendes til super-konstruktøren

«KASTE» EXCEPTIONS

- Dersom man ikke ønsker å behandle feilen akkurat der den forekommer, kan man «kaste» den tilbake til der metoden ble kalt
 - «Fanger» da feilmeldingen med en try/catch-blokk
- Dette gjøres med nøkkelordet **throws**:

```
public hentCelle(int r, int k) throws UtenforRutenettException {  
    if (r < 0 || r >= rader || k < 0 || k >= kolonner) {  
        throw new UtenforRutenettException(r, k);  
    } else { ... }  
}
```

Pass på at du faktisk håndterer feilmeldingen – ikke la mainmetoden kaste exceptions!

OPPSUMMERING

- Generiske klasser og typeparametere lar oss lage klasser som kan behandle objekter av en hvilken som helst klasse
- Indre klasser kan lønne seg for objekter som kun skal brukes av én annen klasse
- Egne exceptions kan gi bedre feilmeldinger til brukere av koden din
- Ukas tips:
 - Dersom du skal tilegne noe *enten* en verdi *eller* en annen verdi, kan dette gjøres med en «short hand»-if blokk:
 - `String resultat = (tall > 100) ? «Tallet er stort.» : «Tallet er lite.»;`

